ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ, ΕΤΟΣ Γ'.ΑΡ. 715

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ.
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 3-01
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 12
ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤ. ΕΓΝΑΤΙΑΣ)
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΠΛΑΤΕΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α'. ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ—ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ "ΠΡΩ'Γ'ΑΝ„

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ
23
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1927

ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 7 Λ. 17 ΔΥΣΙΣ ΗΛ. ΩΡ. 5 Λ. 7
ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩΝ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 12.9 ΕΛΑΧΙΣΤΗ 14.9 ΜΕΣΗ
ΥΓΡΑΣΙΑ ΜΕΤΡΙΑ. ΑΝΕΜΟΙ: ΑΙΓΑΙΟΝ ΑΣΘ. ΙΟΝΙΟΝ
Ν. ΜΕΤΡ. ΘΑΛ. ΑΙΓΑΙΟΝ ΓΑΛΗΝ. ΙΟΝΙΟΝ ΤΕΤΑΡ.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 767.2

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

Ο ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΟΣ ΜΑΣ ΠΥΡΕΤΟΣ

ΟΣΑ ΕΤΕΘΗΣΑΝ ΕΝ ΚΙΝΗΣΕΙ ΚΑΙ ΔΡΑΣΕΙ ΔΙΑ ΝΑ ΕΠΙΤΥΧΩΜΕΝ ΜΕΡΙΚΑΣ ΑΚΟΜΗ... ΑΠΟΤΥΧΙΑΣ

ΤΟΥ ΜΟΝΙΜΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Νοέμβριος. — Ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς συνθήκης φιλίας καὶ Συμμαχίας μεταξὺ Γαλλίας καὶ τοῦ Βασιλέως τῶν Σέρβων Κροατῶν καὶ Σλοβένων, ἡ Ἑλληνικὴ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ, ἡ ὁποία ἐπεδίωκε τὸν πυρετὸν μιᾶς ἀπροσκόπου φλογώσεως. Ἡ ὑπογραφεῖσα συνθήκη ἐξεπίμενσε τρόπον τινὰ ὡς διάφραγμα ἑνὸς περιφρονηθέντος ἀποστήματος ἐπὶ τῆς διπλωματικῆς μας δράσεως, τὸ ὁποῖον ἐβάλθημεν ἐπειγόντως νὰ θεραπεύσωμεν. Πάση θυσίᾳ προσπαθήσωμεν νὰ ἐγκαταλείψωμεν τὴν νωχελῆ διπλωματικήν μας ἀπραξίαν διὰ νὰ ἐπαναλάβωμεν ὅλα μαζὶ τὰ προβλήματα τὰ ὁποῖα ἔμειναν ἄλυτα, διὰ νὰ ἀνασυνδέσωμεν τοὺς χαλαρωθέντας δεσμούς, διὰ νὰ ἐπιβεβαιώσωμεν ὅτι, μᾶς ζητηθῇ εἰς ἀνταλλάγμα μιᾶς φιλίας εἰς τὴν ὁποίαν ἐδώσαμεν φακιρικῶς καὶ τὴν ὁποίαν ἐπολογήσαμεν ἀνελλιπῶς ἐξατμισθεῖσαν, δὲν εἴχομεν ἀντιληφθῇ ἐξαπίνης ὅτι ἡ Γαλλία ἦτο φίλη μας; Τί συμβαίνει λοιπόν; Ἡ Γαλλία ἦτο φίλη μας; Ἡ Γαλλία δὲν ἦτο ἀντίπαλός μας; Ἡ Γαλλία δὲν ἦτο ἐπίσης φίλη τῆς ὁποίας τῆς ἐβαλλε ἐπὶ τῆς φιλίας τῆς ὁποίας ἡ πολιτικὴ καὶ πολιτειακὴ ἕδρα ἦτο ἐπεβλήθη εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι ἐπακολουθοῦσιν ταύτην ἡ ὑπέροχος φιλία ἣν ἐπισήμως μᾶς ὑπεσχέθησαν; Ὁ δεσμός, τὸν παρελθόν, ἡ ἱστορία, ὁ Ἑλληνισμός, ἡ Θεσσαλονίκη, ὅλα διεσφαλίσθησαν; Καὶ εἶνε μόνον προσχήματα, αἰσιοδοξίαι, ποταπὰ προσχήματα, αἰσιοδοξίαι ποὺ δηλώσεις τοῦ ὑπουργοῦ μας τῶν Ἐξωτερικῶν;

Εἶναι πάντως γεγονὸς ὅτι ἀφ' ὑμνήσαμεν τὴν ἀλήθειαν, ὅταν διεβεβαίου ἐπισήμως ὅτι εὐδεμίαν ἐπιρροὴν ἀσκεῖ ἐπὶ τῶν σχέσεών μας μετὰ τῆς Γαλλίας ὁ ταπεινωτικὸς ἐξανανκασμὸς μας ὑπὸ τοῦ κ. Πουανκαρὲ ὅπως ἀναστείλωμεν τὰ μεγαλοφυᾶ σχέδιά μας περὶ δανείου ἕως ὅτου πληρώσωμεν τὸ ὀλικὸν τοῦ κοινοῦ πολέμου ὑπὲρ τῶν ἰδεωδῶν τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τὰ δανεικά μας ἐπιβεβαιωθοῦν εἰς τὴν Ἄμυναν τῆς Θεσσαλονίκης. Καὶ ὅτι ἐξ ἀφ' ἑνὸς μόνον ἐπρόκειτο νὰ ἐπιβεβαιωθοῦν αἱ φιλικαὶ σχέσεις μας ἡ φιλία αὕτη δὲν ἔχει ἐπὶ τῶν σχέσεών μας ἡ ὁποία δὲν πρέπει νὰ πίπτουν εἰς τὰς ἀγκάλας τῶν μεγάλων, ἐνῶ ἀφ' ἑτέρου, αὐτὸ προσπαθοῦμεν νὰ κάμωμεν μὲ ὅλον τὸν κόσμον χωρὶς νὰ τὰ καταφέρνωμεν μὲ κανένα.

Ἐπαιτοῦμεν δάνεια, ἱκετεύομεν φιλίας, ζητοῦμεν φιλοφρονήσεις, ἐπιδιώκομεν τιμάς, λαχταροῦμεν ἐπαφάς καὶ ...ταξεῖδια, καὶ θέλομεν τοιουτοτρόπως νὰ κερδίσωμεν τὴν διπλωματίαν τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Μεγάλης Βρεττανίας ὑπὲρ τῆς λαμπρᾶς ἀπομενώσεώς μας.

Αὐτὸ εἶνε τὸ πρόγραμμά μας. Ἠμπορεῖτε νὰ περιμένετε ὅσον θέλετε τὰ ἀποτελέσματα ποῦ ἐλοὲν σᾶς ὑπόσχονται καὶ ποτὲ δὲν θὰ ἴδετε.

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

Η ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ

Κάποιος ἐργάτης, ὑπογραφόμενος Μικές, μ' ἐρωτᾷ δι' ἐπιστολῆς του: «Δὲν μοῦ ἐξηγεῖτε, παρακαλῶ, τοὺς λόγους τῆς τόσης ἐξαπλώσεως τοῦ κομμουνισμοῦ ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην; Ὅπου εὑρεθῶ, εἶνε ἀδύνατον νὰ μὴν ὑποστῶ τὴν ἐπίθεσιν προπαγανδιστοῦ τινος, προσπαθοῦντος νὰ μὲ παρασύρῃ εἰς τὰς νεωτεριστικὰς ἰδέας του, τὸ δὲ παραδοξότερον εἶνε ὅτι ὅλοι αὐτοὶ οἱ κήρυκες τῆς κομμουνιστικῆς ἰδεολογίας εἶνε νέοι καλῶν οἰκογενειῶν, μορφωμένοι, φοιτηταί οἱ περισσότεροι, φοροῦντες τσαρλεστὸν καὶ παίζοντες μίαν λεπτὴν ἀλυαῖδα εἰς τὰ χέρια! Μήπως ἔγινε μόδα καὶ ὁ κομμουνισμός; Ὑποθέτω ὅτι ἡ γαλλικὴ Κυβέρνησις προτείνει τὴν ἀπέρριψιν τῆς ἑλληνικῆς αἰτήσεως διὰ τὴν παραπομπὴν τοῦ ζητήματος τῆς «Σαλαμῖνος» εἰς τὸ Δικαστήριον τῆς Χάγης.

Ἐνεμείναμεν ὅτι ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἔλεγε τὴν ἀλήθειαν, ὅταν διεβεβαίου ἐπισήμως ὅτι εὐδεμίαν ἐπιρροὴν ἀσκεῖ ἐπὶ τῶν σχέσεών μας μετὰ τῆς Γαλλίας ὁ ταπεινωτικὸς ἐξανανκασμὸς μας ὑπὸ τοῦ κ. Πουανκαρὲ ὅπως ἀναστείλωμεν τὰ μεγαλοφυᾶ σχέδιά μας περὶ δανείου ἕως ὅτου πληρώσωμεν τὸ ὀλικὸν τοῦ κοινοῦ πολέμου ὑπὲρ τῶν ἰδεωδῶν τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τὰ δανεικά μας ἐπιβεβαιωθοῦν εἰς τὴν Ἄμυναν τῆς Θεσσαλονίκης. Καὶ ὅτι ἐξ ἀφ' ἑνὸς μόνον ἐπρόκειτο νὰ ἐπιβεβαιωθοῦν αἱ φιλικαὶ σχέσεις μας ἡ φιλία αὕτη δὲν ἔχει ἐπὶ τῶν σχέσεών μας ἡ ὁποία δὲν πρέπει νὰ πίπτουν εἰς τὰς ἀγκάλας τῶν μεγάλων, ἐνῶ ἀφ' ἑτέρου, αὐτὸ προσπαθοῦμεν νὰ κάμωμεν μὲ ὅλον τὸν κόσμον χωρὶς νὰ τὰ καταφέρνωμεν μὲ κανένα.

Ἐπαιτοῦμεν δάνεια, ἱκετεύομεν φιλίας, ζητοῦμεν φιλοφρονήσεις, ἐπιδιώκομεν τιμάς, λαχταροῦμεν ἐπαφάς καὶ ...ταξεῖδια, καὶ θέλομεν τοιουτοτρόπως νὰ κερδίσωμεν τὴν διπλωματίαν τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Μεγάλης Βρεττανίας ὑπὲρ τῆς λαμπρᾶς ἀπομενώσεώς μας.

Αὐτὸ εἶνε τὸ πρόγραμμά μας. Ἠμπορεῖτε νὰ περιμένετε ὅσον θέλετε τὰ ἀποτελέσματα ποῦ ἐλοὲν σᾶς ὑπόσχονται καὶ ποτὲ δὲν θὰ ἴδετε.

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

Αἱ κρίσεις τῶν ἐθνῶν

Ἡ ἀρχαία Ἑλλὰς καὶ τὸ ὁμοσπονδιακὸν ὠνεῦμα

Ἄρθρον τοῦ κ. Μαρτὲν

[Ὁ ἔκτακτος ἀπεσταλμένος εἰς τὰ Βαλκάνια καὶ πολιτικὸς ἀρχισυντάκτης τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Γενεύης» κ. Οὐίλλιαμς Μαρτὲν, ἐπισκεφθεὶς καὶ τὴν Ἑλλάδα, δημοσιεύει τὸ κατωτέρω ἐνδιαφέρον ἄρθρον του:]

Ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς Ἑλλάδος εὑρίσκει κανεὶς ὅλους τοὺς διαδοχικῶς ἀκμάσαντας πολιτισμούς, ὡσὰν νὰ ἐπρόκειτο περὶ γαιολογικῶν στρωμάτων. Ὅταν περιπλανᾶται κανεὶς ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηνῶν προσκορυφεῖ ἐπὶ τεμαχίων μαρμάρων, ἀνηκόντων εἰς ὀκτὼ διαφόρους περιόδους: τὴν πελασγικὴν (1500—1000 πρὸ Χριστοῦ), τὴν ἀρχαϊκὴν (900—600 π. Χ.), τὴν κλασσικὴν (πέμπτος καὶ τέταρτος αἰών), τὴν Ἑλληνιστικὴν (τὴν τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου δηλαδὴ καὶ τῶν διαδόχων του), τὴν ρωμαϊκήν, τὴν βυζαντινὴν, τὴν περίοδον τοῦ λατινικοῦ κράτους τῆς Ἀνατολῆς, κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν σταυροφοριῶν καὶ τέλος τὴν τουρκικήν, ἡ ὁποία ἀνήγειρεν ἕνα τζαμὶ πλησίον τοῦ Παρθενῶνος. Διότι ὁ Παρθενὼν ὑπῆρξε διαδοχικῶς ναὸς τῆς Ἀθηνᾶς, βυζαντινὴ ἐκκλησία, τῆς ὁποίας αἱ τοιχογραφίαι διακρίνονται ἀκόμη ἐπὶ τοιχῶν, κατόπιν τζαμί, διὰ νὰ καταντήσῃ τέλος πυριτιδαποθήκη καὶ νὰ ὑποκύψῃ περὶ τὰ τέλη τοῦ δεκάτου τετάρτου αἰῶνος πρὸ τῶν ὁδουζίων τῶν Ἐνετῶν.

«Ὅλοι αὐτοὶ οἱ πολιτισμοὶ οἱ ὁποῖοι συνηνώθησαν εἰς τὰς Ἀθήνας, ἐπανευρίσκονται διεσπαρμένοι εἰς ὅλην τὴν χώραν. Ἡ Ἑλλὰς εἶνε τόσον πλουσία εἰς ἀρχαιότητας, ὥστε κανεὶς δὲν προσέχει μνημεῖα μὴ ἀριθμοῦντα ζωὴν εἴκοσι τριῶν αἰώνων τοὐλάχιστον.

— Αὐτὸ εἶνε μοντέρνο, λέγουν, ὅταν ἐλέπουν μνημεῖα τῆς ἀλεξανδρινῆς ἢ τῆς ρωμαϊκῆς ἐποχῆς.

"Ας ἔλθωμεν εἰς τὰς Μυκήνας. Τὰ βαρειὰ τείχη των ἐνθυμίζουν τὰ μεσαιωνικά μας φρούρια. Παρ' ἡμῖν παρόμοια τείχη, στεφανώνονται ἕνα γυμνὸν λόφον, θὰ εἶχον τόσην σημασίαν ὅσην καὶ τὰ λοιπὰ ἐρείπια, τὰ ὁποῖα ἐσυνήθισαν τὰ μάτια μας. Ἡ μόνη πρωτοτυπία τῶν ἐν λόγῳ τειχῶν εἶνε ὅτι ταῦτα χρονολογοῦνται ἀπὸ τοῦ δεκάτου πέμπτου αἰῶνος πρὸ Χριστοῦ. Καὶ ἡ πρωτοτυπία των αὐτὴ εἶνε ἀρκετὰ ἀξιοσημείωτος.

"Οταν περάσῃ κανεὶς τὴν πύλην τῶν Λεόντων, τὴν ὁποίαν κοσμοῦν τὰ σήματα τοῦ Μεγάλου Βασιλέως, εὑρίσκεται εἰς μίαν αὐλήν, ἐν τῇ ὁποίᾳ ὁ Σλῆμαν ἐνόμισεν ὅτι ἀνεκάλυψε τὸν τάφον τοῦ Ἀγαμέμνονος, δολοφονηθέντος, μετὰ τὴν ἐκ Τροίας ἐπιστροφήν του, ὑπὸ τῆς Κλυταμνήστρας καὶ τοῦ ἐραστοῦ της. Τὴν ἐκδοχὴν ταύτην δὲν ὑιοθετεῖ ἡ σύγχρονος ἐπιστήμη. Ἀλλ' ὁ τόπος δὲν παύει δι' αὐτὸ νὰ ἐνθυμίζῃ τὸν ὁμηρικὸν πολιτισμὸν καὶ τὰς παραδόσεις τῆς ἀχαϊας Ἑλλάδος. Καὶ ἂν ἀκόμη ὁ Ἀγαμέμνων καὶ ἡ Κλυταιμνήστρα οὐδέποτε ἔζησαν, εἶνε ἀρκετὰ συγκινητικὸν νὰ εὑρίσκεται κανεὶς εἰς τὸν τόπον, ὅπου τοὺς ἐφαντάσθη ὁ "Ομηρος καὶ ὅπου ἐμεγάλωσαν ὁ Ὀρέστης αἰ ἡ Ἰφιγένεια. Καὶ ποῖος γνωρίζει ἂν ὁ ποιητὴς εἶχε δίκαιον; Ἡ ἐπιστήμη ἀνεγνώρισε μέχρι σήμερον τὴν ἀκρίβειαν ἀφηγήσεων, θεωρουμένων τελείως θρυλικῶν, ὥστε δὲν εἶνε καθόλου παράδοξον ἐὰν ἀνακαλύψῃ μίαν ἡμέραν ὅτι ὁ "Ομηρος ἀπεικόνισε μίαν πραγματικότητα ἐγγυτέραν παρ' ὅσον θὰ ἠτο δυνατὸν νὰ φαντασθῶμεν.

Εἰς τὴν Τίρυνθα ὑπάρχει παρόμοιος λόφος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὑπάρχουν τεράστια τείχη, πάχους δέκα περίπου μέτρων, συνοικονοῦντα μὲ ὑπογείους στοάς. Ὁ ἄρχων τοῦ τόπου αὐτοῦ θὰ ἠδύνατο νὰ θεωρῇ ἑαυτὸν ἀσφαλῆ ὀπίσθεν τῶν ἐπάλξεων τούτων. Τοὐλάχιστον καὶ ἂν ἀκόμη κανεὶς δὲν τὰς ἐπροστάτευεν ἐναντίον τοῦ γείτονός των, τοῦ ἄρχοντος τῶν Μυκηνῶν, ἐπροστατεύοντο μόναι. Μετὰ παρέλευσιν τριάκοντα πέντε αἰώνων τὰς ἐπανευρίσκει κανεὶς ἀθίκτους. Ὁ πολιτισμὸς αὐτὸς φαίνεται ὅτι ἦτο καθαρῶς θεουδαρχικός· ἡ ἔλλειψις ἀσφαλείας καὶ αἱ ἀντιζηλίαι τῶν εὐπατριδῶν κατέστησαν ἐπιβεβλημένην τὴν προστασίαν τοῦ λαοῦ διὰ τειχῶν ἀπορθήτων, τὰ ὁποῖα ἐνθυμίζουν καταπληκτικῶς τὸν ἡμέτερον μεσαίωνα. Ἐκεῖ ὅμως εὑρίσκει κανεὶς τὰ ἴχνη τῆς ἀναζητήσεως μιᾶς ἀνέσεως καὶ ἄλλων ἐπιτηδεύσεων, τελείως ἀγνώστων εἰς τοὺς προγόνους μας. Εἰς τὴν Τίρυνθα εὑρίσκει κανεὶς ἕνα λουτρὸν, μὲ τοὺς ἀγωγούς του καὶ τὸ μωσαϊκὸν πλακόστρωτόν του ἀρκετὰ εὐδιάκριτον. Καὶ τοῦτο πολλοὺς αἰῶνας πρὸ τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου.

Τὰ Δένδρα εἶνε μία τοποθεσία ἀνασκαφῶν τῆς αὐτῆς ἐποχῆς ἡ πολὺ ἐγγὺς εὑρισκομένης μὲ τὰς προηγουμένας. Ἀλλ' ἐρισκομένης μὲ τὰς προηγουμένας. Ἀλλ' ἐδῶ δὲν ἀνεκαλύφθησαν φρούρια καὶ ὀχυρωματικὰ τείχη. Δὲν εὗρον μέχρι τῆς στιγμῆς παρὰ μίαν νεκρόπολιν—βεβαίαν ἔνδειξιν περὶ τῆς ὑπάρξεως εἰς τὸ σημεῖον ἐκεῖνο μιᾶς πόλεως. Οἱ τάφοι, ἀναλογοι πρὸς τοὺς τῶν Μυκηνῶν, ἀποτελοῦνται ἀπὸ ἕνα ὑπόγειον θολωτὸν θάλαμον, εἰς τὸν ὁποῖον ὁδηγεῖ ἕνας κατωφερὴς διάδρομος, καταλήγων εἰς μίαν τρίγωνον θύραν.

Οἱ ἐν λόγῳ τάφοι ἀνῆκον γενικῶς εἰς πλουσίας οἰκογενείας, ἀλλ' ὄχι καὶ ἡγεμονικάς, τοῦθ' ὅπερ δύναται κανεὶς νὰ συμπεράνῃ ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ των. Διότι εὗρον περὶ τοὺς 120 τάφους εἰς τὰ πέριξ τῶν Μυκηνῶν, καθ' ἣν στιγμὴν δὲν ἀνεσκάφη ὁλόκληρος ἡ περιοχή. Εἰς τὰ Δένδρα, ὅπου αἱ ἀνασκαφαὶ ἤρχισαν μόλις πρὸ ὀλίγων μηνῶν, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνακαλυφθέντων τάφων εἶνε μικρότερος, ἀλλ' οἱ ἐντὸς αὐτῶν εὑρεθέντες θησαυροὶ ἀνεκτιμήτου ἀρχαιολογικῆς καὶ ἱστορικῆς ἀξίας.

Οἱ τάφοι οὗτοι εἶνε οἰκογενειακὰ νεκροτάφια. "Εθαπτον τοὺς νεκροὺς εἷς τὸ χῶμα ἄνευ φερέτρων, ἀλλὰ μεθ' ὅλων τῶν σκευῶν, τῶν ὁποίων οὗτοι εἶχον ἀνάγκην. Κατόπιν ἐπανέκλειον τοὺς τάφους—μέχρι τοῦ ἑπομένου θανάτου. "Οταν μία οἰκογένει ἐξέλειπεν, ὁ τάφος κατελαμβάνετο ὑπὸ ἄλλης οἰκογενείας, ἡ ὁποία πολὺ συχνὰ ἀφῄρει τοὺς θησαυροὺς τῶν νεκρῶν τῆς προηγηθείσης. Οἱ τάφοι δὲν ἐγκατελείποντο, παρὰ μόνον ὅταν ἐγέμιζον ἐξ ὁλοκλήρου.

Δὲν εἶνε σπάνιον νὰ εὕρῃ κανεὶς ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ τάφου τριάκοντα πέντε ἢ καὶ τεσσαράκοντα σκελετούς. Δεδομένου ὅτι τὸ ἔδαφος ἔχει ὑποστῇ καθίζησιν, ὀστᾶ καὶ σκεύη εὑρίσκονται συχνάκις ἀναμίξ. Εἴδομεν μὲ τὰ ἴδια μας τὰ μάτια, καθ' ἣν στιγμὴν ἀπεχωματοῦντο ἐπιμελῶς διὰ μιᾶς ψήκτρας εἰς σκελετὸς καὶ μία ὑδρία, νὰ προβάλῃ ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ σκέλη τοῦ πρώτου τὸ κρανίον ἑνὸς ἄλλου σκελετοῦ.

Μὲ πόσην μελαγχολίαν πρέπει νὰ ἀναλογίζεται κανεὶς τὴν θέλησιν τῶν ἐν λόγῳ νεκρῶν, οἱ ὁποῖοι ἐπίστευσαν ὅτι θὰ εὕρισκον μίαν αἰωνίαν ἀνάπαυσιν καὶ τῶν ὁποίων ὁ ὕπνος ταράσσεται μετὰ παρέλευσιν τριάκοντα πέντε αἰώνων! Ὁ σεβασμὸς τὸν ὁποῖον ἔπρεπε νὰ τρέφῃ κανεὶς πρὸς αὐτούς, ἀποτελοῦν ἀπὸ τὸν ἐρευνητήν, ὁ ὁποῖος δὲν ἐνδιαφέρεται τόσον διὰ τοὺς νεκροὺς, ὅσον διὰ τὰ σκεύη ποῦ θὰ εἶνε θαμμένα μαζί των μὲ τὰ τεκμήρια αὐτὰ ἑνὸς ἀγνώστου πολιτισμοῦ.

***

Κατόπιν ἐπῆλθεν ἡ μεγάλη καταστροφὴ τῶν δωρικῶν ἐπιδρομῶν. Ὁ μυκηναϊκὸς πολιτισμὸς κατεστράφη ὑπὸ ἀνθρώπων, τῶν ὁποίων ἀγνοεῖται ἡ προέλευσις. Αἰῶνες παρέχονται ἀνάλογοι πρὸς ἐκείνους τῶν βαρβαρικῶν ἐπιδρομῶν. Καὶ ἀπὸ τὰ ἐρέβη των προβάλλει κάποτε ἕνας ἀνώτερος πολιτισμός, μία τέχνη τελειοτέρα. Μεταξὺ τόσων θαυμάτων δὲν θὰ μνημονεύσωμεν ἐδῶ παρὰ δύο ναούς, τοὺς ὁποίους ὀφείλομεν εἰς τοὺς δύο πόλους τοῦ θρησκευτικοῦ πνεύματος τῶν Ἑλλήνων καὶ, ἀπὸ τινων ἀπόψεων, εἰς τὰς πλέον συγχρονισμένας ἐκδοχάς των.

Ὁ ναὸς τῶν μεγάλων θεαινῶν εἰς τὴν Ἐλευσῖνα εἶδεν ἐντὸς τοῦ χώρου του τελετὰς μυστικῆς φύσεως. Τὸ μυστικὸν τῶν μεμυημένων ἐκρατήθη καλὰ, καὶ σήμερον δὲν γνωρίζομεν παρὰ ἐλάχιστα πράγματα ἀπὸ τὴν λατρείαν αὐτήν. Ἀλλ' εἰς μίαν θρησκείαν ἡ ὁποία μᾶς φαίνεται ξηρὰ καὶ παραδόξως ἐστερημένη ἠθικῶν προϋποθέσεων, τὰ ἐλευσίνια μυστήρια ἀποτελοῦν ἀσφαλῶς μίαν προσπάθειαν καθαρῶς πνευματικήν. Σκοπὸς των δὲν ἦτο ν' ἀφιερώσουν εἰς τὸ θεῖον μίαν λατρείαν εὐχάριστον εἰς αὐτὸ καὶ μόνον ἐξωτερικῶς σημαίνουσαν διὰ τοὺς πιστούς, ἀλλ' ἀντιθέτως μίαν λατρείαν ἐπιδρῶσαν ἐπὶ τῶν πιστῶν καὶ ἐκπηγάζουσαν ἐκ τῶν αὐτῶν. Τὰ μέσα τὰ ὁποῖα μετεχειρίζοντο πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον δὲν μᾶς εἶνε τελείως γνωστὰ καὶ ὅσα σχετικῶς γνωρίζομεν εἶνε πάντῃ ἀνεπαρκῆ διὰ νὰ μορφώσωμεν μίαν γνώμην. Πάντως ἡ προσπάθεια εἶνε γεγονὸς καὶ ἀξίζει νὰ ὑπογραμμισθῇ καθόσον εἶνε μοναδικὴ εἰς τὴν ἀρχαιότητα—ἕνας προάγγελος ἤδη τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Ὁ ναὸς τοῦ Ἀσκληπιοῦ εἰς τὴν Ἐπίδαυρον ἔχει διάφορον χαρακτῆρα. Εἶνε παράδοξον ὄντως τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ μέριμνα διὰ τὴν σωματικὴν ὑγείαν παρουσιάζεται, εἰς ὅλας τὰς ἐποχάς, τόσον στενῶς συνδεδεμένη μὲ τὴν θρησκείαν. Θὰ ἠδύναντο σήμερον νὰ καθιερώσουν μίαν λατρείαν, στηριζομένην ἐξ ὁλοκλήρου ἐπὶ ἐκείνης. Ἀλλὰ τὸ προσκύνημα τῆς Ἐπιδαύρου μᾶς ἐνθυμίζει μᾶλλον μερικὰ προσκυνήματα τῶν καθολικῶν.

Ὁ Ἀσκληπιὸς ἦτο ἕνας ὑποδεέστερος θεός. Ἀλλ' ἡ λατρεία του κατὰ τὸν τέταρτον πρὸ Χριστοῦ αἰῶνα ἦτο εὐρύτατα διαδεδομένη εἰς ὁλόκληρον τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸν ναὸν τῆς Ἐπιδαύρου, ὅπου ἐθεραπεύοντο ὅλαι αἱ ἀσθένειαι, προσήρχοντο χιλιάδες πιστῶν. Ὁ ναὸς αὐτὸς εἶνε ἀδύνατον νὰ μὴ μᾶς ἐνθυμίσῃ τὴν Λούρδην. Δεδομένου δὲ ὅτι οἱ πιστοὶ εἶχον τὴν συνήθειαν, ἂν ὄχι καὶ τὸ καθῆκον, νὰ χαράσσουν ἐπὶ τῶν πλακῶν τὸ ἱστορικὸν τῆς θεραπείας των, αἱ διάφοροι ἐπιγραφαὶ μᾶς πληροφοροῦν μὲ τὸν θαυμασιότερον τρόπον περὶ τῆς θεραπευτικῆς ἀρ' ἑνὸς καὶ τῆς θρησκευτικῆς πίστεως ἀρ' ἑτέρου τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων.

***

Περισσότερον ἀπὸ τὰ μεγάλα αὐτὰ ὀνόματα μᾶς ἐμβάλλουν εἰς ἀκρείας αἱ πόλεις ποὺ παρήκμασαν. Διερχόμεθα ἀνάμεσα ἀπὸ ἕνα σύνγκομα σκόνης πρὸ τῶν Μεγάρων, τὰ ὁποῖα ἐκόσμησαν ἄλλοτε μὲ τὰς ἀποικίας των τὰς ἀκτὰς τοῦ Αἰγαίου καὶ τοῦ Εὐξείνου Πόντου. Τὸ Ἄργος δὲν ἀξίζει πλέον νὰ τοῦ ρίψῃ κανεὶς ἔστω καὶ ἓν ἔλεμμα. Αἱ Θῆβαι εἶνε ἕνα χωριό. Καὶ εἰς τὴν Κόρινθον, τῆς ὁποίας τὰ πλούτη ἀφύπνισαν τὸν κατακτητὴν πόθον τῶν Ρωμαίων, δὲν ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ εὕρῃ δύο αὐγὰ, διὰ νὰ γευματίσῃ.

Καὶ ὅμως τὰ ὀνόματα αὐτὰ θὰ παραμείνουν μεταξὺ τῶν πρώτων εἰς τὴν ἱστορίαν. Διατί; Διότι φέρουν εἰς τὴν μνήμην αὐτῆς τῆς ἑλληνικῆς τέχνης, μίαν δημιουργίαν ἄνευ τῆς ὁποίας δὲν θὰ ὑπῆρχεν ἡ ἑλληνικὴ τέχνη: τὸν φεδεραλισμόν.

Μεταξὺ ὅλων τῶν πολιτικῶν μορφῶν, τὰς ὁποίας ἀνεκάλυψεν ἡ ἀνθρωπίνη σκέψις, ἡ ὁμοσπονδία εἶνε ἡ πλέον γόνιμος. Εἰς αὐτὴν ὀφείλονται ἡ ἀπαράμιλλος ἀκμὴ τῶν ἑλληνικῶν πόλεων, ἡ ἀθῆνις τῆς ἀττικῆς ζωῆς κατὰ τὸν μεσαίωνα, ἡ ὀρθοῦσις τῆς Ἑλβετικῆς Ὁμοσπονδίας, αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς. Εἰς αὐτὴν ὀφείλομεν, εἰς μίαν νέαν ἐνσαρκωσιν της, τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν.

Τὰς σκέψεις αὐτὰς μᾶς ἐμπνέει τὸ θαυμάσιον πεδίον τῆς μάχης τοῦ Μαραθῶνος, τὸ ὁποῖον δεσπόζει ἀκόμη μετὰ παρέλευσιν 2407 ἐτῶν, τῶν τύμβων ὑπὸ τοὺς ὁποίους ἀναπαύονται οἱ γενναῖοι, οἱ πεσόντες ὑπὲρ τοῦ ἀθηναϊκοῦ πολιτισμοῦ. Διότι ὁ Μαραθὼν ὑπῆρξε τὸ Μοργκαρτὲν τῆς ἀνθρωπότητος καὶ ἂν οἱ Πέρσαι ἐνικων τότε, ποῖος δύναται νὰ φαντασθῇ τί θὰ ἦτο σήμερον ἡ Δύσις;

ΟΥΙΛΛΙΑΜΣ ΜΑΡΤΕΝ

ΠΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΝΕΑ

ΦΟΙΤΗΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Μέσα εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν φοιτητικῶν ταραχῶν κατέχει τὴν θέσιν της καὶ ἡ ἀπεργία τὴν ὁποίαν ἐπροκάλεσεν ἐν ἔτει 1895, ἡ παῦσις ἑνὸς καθηγητοῦ τῆς Ἀρχαιολογίας.

Ὡς γνωστὸν τότε εὑρισκόμεθα ἐν προεκλογικῇ περιόδῳ.

Μεταξὺ Αὐλῆς καὶ Τρικούπη ὑπῆρχε διάστασις. Ὁ δὲ Βασιλεὺς θέλων νὰ κολακεύσῃ τὸν ἀντίπαλον τοῦ Τρικούπη Θεόδωρον Π. Δηλιγιάννην, εἶχε φέρει εἰς τὰ πράγματα τὸν ἐξάδελφόν του Νικόλαον Δηλιγιάννην, πρεσβευτὴν τῆς Ἑλλάδος ἐν Παρισίοις.

Τῆς Κυβερνήσεως Νικολάου Δηλιγιάννη μετεῖχεν ὡς ὑπουργὸς τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ὁ ἀείμνηστος Ἄγγελος Βλάχος.

Ὁ ἀδημόνητος ἐκεῖνος σοφὸς ἐσκέφθη ὅτι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ κατέχῃ ἕδραν Ἀρχαιολογίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ὁ καθηγητὴς Οἰκονόμου.

Μοναδικὸν τοῦ Οἰκονόμου ἐπιστημονικὸν ἔργον, ἦσαν ἕνα ἄρθρον ἀρχαιολογικὸν καὶ ἕνα ἀσήμαντον ἀρχαιολογικὸν φυλλάδιον.

*"Επαυσε λοιπὸν ὁ Ἄγγελος Βλάχος τὸν Ἀντώνιον Οἰκονόμου, καὶ ὑπέβαλε τὸ διάταγμα τῆς παύσεως συνοδευόμενον ὑπὸ σχετικῆς εἰσηγητικῆς ἐκθέσεως πρὸς τὸν Βασιλέα Γεώργιον

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 360	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡΑΙ ΤΑΛ. 2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ » 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛ. 10
ΤΡΙΜΗΝΟΣ » 100	ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ Μ. 50

Μόνον αί έντυποι σποδείξεις πληρωμής (χρεωστικοί κίτρινοι) σι αφορώσαι την έγγραφον του συνεχιζομένου της «Πρωϊας» ΕΜΜ. Γ. ΠΕΡΤΣΙΝΙΔΑ και του αρχηγού της εφημερίδος είνε έγκυροι. Ολόπτε λοιπόν αποδείξεις οι και αι δ' νται τοιαυτην είδους πληρωμήν δεν δια χειρίσεται ή «Πρωϊα» και εις αφαγγελίας της εφημερίδος θεωρούνται τελείως άκυρος και δεν ανα γκαζόμεθα εις τίποτε.

Απο Πρωΐας εις Πρωΐαν

Το σωτικό γιωμί

Είδα σήμερα, ένα μεγάλο, ολοστρόγγυλο, αγυαδάτο, απίθανο γιωμί, καλοχτισμένο, φαδολόκυτο, γεμάτο ουσούκι και γλυκόπιοτο κρασάκι. Και μ' αυτό το γιωμί σε περιγιάλι αμάξι έχουν δουλίτσα, και έφεγγε και πανσέ στο στόμα.

Η γιωμιλιά του, όπως περνούσε δίπλα μου, μου φάνηκε σαλπιχτός αστεγνάστρης γιωμιών, πού το σπίτι γιωμί δεν ήταν όντερο, άλλά πραγματικός άφαστά σγυρή, πού γιαλε τους γιωμούς με την εύνοια του πορείου.

Το σπιτικό γιωμί το γάμησε πολλές φορές σε μια παλιά καλή γειτονιάτα, άσπαρο μανελίσσιο, πού γρόνια και γρόνια στην Αθήνα, δεν άνοιγαν ν' άσγοιγτή σε' της σπιθέσεις του τόπου της.

Κι' έτσι το γιωμί αυτό πού τρωτε, γιέ μου: Κι' ήταν γιωμί το τοπινό γιωμί, κι' αυτό σώθηκε το σπορούσιο, το συγκολλένο πατ' ιούλιος 55 λεπτά! Το γιωμί όμως της θεάρ Μαργούδας ήταν πολύωμι, πώ πρωτιά άνοιγε πώ τόρα άπο μερικά γιωμιά πού πάσκιαζε με άνοιγε ενδόξων ποιητών, τα όφαι', ούσιαστικά, καλοχτισμένα και πλουσιόφορα σαγηνιάλενα ποιήματα πού έβγαναν από τα πεδιάγωνα τα γιωμιά του Ζωναπλά και Ζωμπιλά: της γογγοσίης, που είτε γεφάει τι έσείνη πατ' τις.

Αλλά δεν πρόσεγαν πιες αύτού τόρα.

Τα γεγονός είνε ότι δεν της δίνες αύξης. Ούτε μ' αυτά τα γιωμιά τα πολλά, τα γιωμιά τα σγογγερά πρηζήδη της άφαλά πατ' έσείνα, δεν δηλαδή εικοστέτρωρον. Η κατάσταση γιωμιών είνε τόσο άσχημη, πού ένας γιωμάς δεν μπορεί πια να ζήσει.

Πρός τας κατώτερες ή έντροπή έντελούς των έσχατων έσπατιστικός γιωμιών, τα οποία δεν μπορούν ούτε ν' αποθάνουν, διότι δεν έχουν γιωμιά.

Αύτά τα γιωμιά έχουν εισοδηματίς της τάξεως των 2.000 λιρ. όσον δηλαδή και ή ζάλη του υδατοφραγματος και τις 300.000 δραχμάς, όσον δε και το σπορούσιο της γιωμιάτικης ασφαλείας. Το τελευταίον τούτο ποσόν δα διαθέσωμεν δι' ν' άλαμε γιωμιά της Γκιόνας και δα κα δι διαφόρων γεφάρ δε της μη πορεί σπορούσιο ηλεκτρικού σπιτιού εις της πολύ και τον διαφόρων γιωμιών και τον γεφάρ της ανείσεως του Θησείου εργοστασίου.

Αύτην την έστιαν έχει ή κατοστορή των έργων του Γιάκου

ΜΑΛΑΒΕΤΑΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΡΟΥΜΑΝΙΚΗΝ ΚΡΙΣΙΝ

ΠΩΣ ΕΔΗΜΙΟΥΡΓΗΘΗ ΖΗΤΗΜΑ ΚΑΡΟΛΟΥ ΕΝ ΡΟΥΜΑΝΙΑ

ΤΟΥ ΕΚΠΑΤΟΥ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΥ ΜΑΣ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 14 Νοεμβρίου.

— Δια λίγον, την Δευτέραν, ενεργοποιείται ή δίκη του κ. Μανωλίδου, αθωωθέντος του κατηγορουμένου δια γ' φορά κατά 2 και χωρεστούσης της β' συνθέσεως δια ζητημάτων από την δημοσίευσιν.

Δυό διαφορετικαί δίκαι δεν άνοιξαν, κατόι δηλητήρ τινες, οί όποίοι τό έπεχείρουν. Ως πιθανότερον ίφαίνετο δτι ό κ. Μανωλίδης θά καταδικασθή και δυσβάλλων ανάλογον ποινήν δια τό συκοφαντικόν έγκλημα του Λευκωσιανού, θά ήθωώθη.

Ουσιαστικώς μετ' ολίγας ώρας εί Βουκορεστιανοί έμαθαν δτι ένεπρήγθη αθωωτήριος εις τας δημοσίας δίκας του κ. Μανωλίδου. Αν κρίνη δε κανείς άπό τάς έκφράσεις τάς γενομένας εις τας θυράδας των διανυκτερευόντων εις τας δημοσίας δίκας, ό κ. Μανωλίδης σήμερον θά είνε ό πλέον δημοφιλής άνθρωπος εις τό Βουκουρέστιον. Ο κατηγορούμενος δεν ήθελε νά φύγη άπό τό δικαστήριον. Ήθελε νά μείνη έκεί, διά νά δεχθή εκατοντάδας συγχαρητηρίων.

Πρός τας κατωτέρας ή έντροπή έντελούς των έσχατων έσπατιστικός γιωμιών, τα οποία δεν μπορούν ούτε ν' αποθάνουν, διότι δεν έχουν γιωμιά.

Αύτά τα γιωμιά έχουν εισοδηματίς της τάξεως των 2.000 λιρ. όσον δηλαδή και ή ζάλη του υδατοφραγματος και τις 300.000 δραχμάς, όσον δε και το σπορούσιο της γιωμιάτικης ασφαλείας. Το τελευταίον τούτο ποσόν δα διαθέσωμεν δι' ν' άλαμε γιωμιά της Γκιόνας και δα κα δι διαφόρων γεφάρ δε της μη πορεί σπορούσιο ηλεκτρικού σπιτιού εις της πολύ και τον διαφόρων γιωμιών και τον γεφάρ της ανείσεως του Θησείου εργοστασίου.

Αύτην την έστιαν έχει ή κατοστορή των έργων του Γιάκου

ΜΑΛΑΒΕΤΑΣ

Όνός Λουγάνος
του Μαρόκου

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 22. ('Ανέρωτος).— Ό νέος Σουλτάνος του Μαρόκου Μωλαί Μαχμέτ έχει χαρίσει στον πρεσβευτή της Γερμανίας εις Τάγγερην ένα όνον πού τον έστειλε ο πρεσβευτής με τα τρία Σουαστίκα του «ΠΟΚ».

— Η ώμη της Τραπεζης Κωστεπόλεως ανοίγει τα καταστήματα της δεύτερον σήμερον.

— Ο νέος Σουλτάνος έδίδαξεν, δτι δεν πρέπει να παραπαίη τις χαριτών του χαριτών του Σουλτάνου, δστις αποτελείται εκ 300 γυναικών.

— Μικρή κουφάρα!

Τί κάνει ό έρως!

Κι' ήταν γιωμί το τοπινό γιωμί, κι' αυτό σώθηκε το σπορούσιο, το συγκολλένο πατ' ιούλιος 55 λεπτά! Το γιωμί όμως της θεάρ Μαργούδας ήταν πολύωμι, πώ πρωτιά άνοιγε πώ τόρα άπο μερικά γιωμιά πού πάσκιαζε με άνοιγε ενδόξων ποιητών, τα όφαι', ούσιαστικά, καλοχτισμένα και πλουσιόφορα σαγηνιάλενα ποιήματα πού έβγαναν από τα πεδιάγωνα τα γιωμιά του Ζωναπλά και Ζωμπιλά: της γογγοσίης, που είτε γεφάει τι έσείνη πατ' τις.

Αλλά δεν πρόσεγαν πιες αύτού τόρα.

Τα γεγονός είνε ότι δεν της δίνες αύξης. Ούτε μ' αυτά τα γιωμιά τα πολλά, τα γιωμιά τα σγογγερά πρηζήδη της άφαλά πατ' έσείνα, δεν δηλαδή εικοστέτρωρον. Η κατάσταση γιωμιών είνε τόσο άσχημη, πού ένας γιωμάς δεν μπορεί πια να ζήσει.

Πρός τας κατωτέρας ή έντροπή έντελούς των έσχατων έσπατιστικός γιωμιών, τα οποία δεν μπορούν ούτε ν' αποθάνουν, διότι δεν έχουν γιωμιά.

Αύτά τα γιωμιά έχουν εισοδηματίς της τάξεως των 2.000 λιρ. όσον δηλαδή και ή ζάλη του υδατοφραγματος και τις 300.000 δραχμάς, όσον δε και το σπορούσιο της γιωμιάτικης ασφαλείας. Το τελευταίον τούτο ποσόν δα διαθέσωμεν δι' ν' άλαμε γιωμιά της Γκιόνας και δα κα δι διαφόρων γεφάρ δε της μη πορεί σπορούσιο ηλεκτρικού σπιτιού εις της πολύ και τον διαφόρων γιωμιών και τον γεφάρ της ανείσεως του Θησείου εργοστασίου.

Αύτην την έστιαν έχει ή κατοστορή των έργων του Γιάκου

ΜΑΛΑΒΕΤΑΣ

Αδημιουδ

—Κάποιος ξένος φιλόσοφος παρατηρούσεν ότι ο πολιτισμός των μεγάλων πόλεων έχει ως αποτέλεσμα τον πολλαπλασιασμόν των αναγκών των κατοίκων. Όσον περισσότερον πολιτισμένος είνε ένας άνθρωπος, τόσον περισσότερα πράγματα αισθάνεται ότι του λείπουν.

Ο νους του ξένου φιλοσόφου ήτο πράγματι βαθύς. Ας προσθέσωμεν ότι ο πολιτισμός δεν είνε μόνον η αύξησις των αναγκών, αλλά και η αύξησις των μέσων προς ικανοποίησιν αυτών.

Ομοίως πλουτισμένη είνε η συνείδησις εις πολλάς περιπτώσεις ή και αν δεν υπερπολυτιμένη δεν υπολείπεται εις τα ανάλογα αυτών.

Αι ανάγκαι αναφορικώς ισχύουν και δια τα μέσα των ικανοποιήσεως συμβολίων δια τας «Βίκτορ αθλητάς».

Οι παρόδιοι ιδεοβήτορε εν τον διαπρεπεστερον των παρόντος φόρου εκπίπτον εις τας μέλων των δια χειρικών συμβολίων δι' απορρίψεως των ιδεών της Γεωργίας.

— Η πληρωμή του συμπληρωματικού

Η κύρια συνεργάτις της Θεσσαλονίκης Κατά πληροφορίας δε Θεσσαλονίκης συνήλθον έκτι οι πρόεδροι των πλείστων προσφυγικών σωματείων συντεταγμένων εις την Ομοσπονδίαν συνεξέτασιν τα μέσα της καταστρεψίας του Βενιζέλου προς τον σκοπόν της ανακτήσεως των απωλειών των εν τη Μικρά Ασία.

Ο κ. Μανωλίδης δεν σήμανε γαμπρός, αι η ίδέα της ευτυχίας γοινίας, δύο πρόσωπα ερωτευμένα, ένα αγόρι και ένα κορίτσι, ένα σπίτι μικρό, ένα κρεβάτι, μια κούνια, ένα παιδάκι, ένα γέλιο, ένα κλάμα, μια ζωή.

Σήμερα το απειτού γιωμί δεν ύπάρχει πουθενά. Ο κόσμος μου

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Η ΔΙΚΗ ΤΩΝ ΔΥΝΑΜΙΤΙΣΤΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΠΩΣ ΔΙΕΞΑΓΕΤΑΙ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟΥ

ΤΙ ΠΡΟΚΥΠΤΕΙ ΕΚ ΤΩΝ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, Νοέμβριος. (Τού τσιάνου, άρκτά διορωτιστικός, θά δώσω άντανακρυσμό). — Υπήρξε διεθνές το ενδιαφέρον, το δίκαιον διηγερμένο ή γενική κατά την διάρκειαν της Β' Δικάσεως της Ενώσεως άπόκειται προς άναπτυξιν των Δημοσίων Υπαλλήλων από κοινής της Ενώσεως. Υπήρξεν έπομένως εύλογον και ανάλογον το ένδιαφέρον, η δποία δεν έπιτύχουν θά είχε τής ουδεμίας των συνεταίρων.

Το Βουλγαρικόν Κομιτάτον άποφασίσαν ν' άσκηση τρομοκρατικήν δράσιν είς την Β. Σερβίαν, τής δποίας πρώτον έπιδίωξις ήτον ή άνατάραξις των λιμένων της Γευγελής και της άναβιοτικότητος τού Κομιτάτου, μεταξύ τής Βουλγαρικής τελεσταρχικής και Γ. Κουλάκη χωρικού, άργάνου τού Βουλγαρικού Κομιτάτου διαιέτονος τής περιοχής των Δερβένι.

Μία ματιά είς την αίδουσαν

Άπό πρώτης ή αίδουσα τού κακουργιοδικείου, κανελλίσης μάλλον θά είργονδον πάσαν άνησυχίαν πλέον παρά δι κατηγορούμενοι. Ή Μακεδονική Άστυνομία τής Θεσσαλονίκης, οι διάδρομοι, ή περίβολος και ή πλατεία τού Δικαστηρίου ήσαν κατάμεστοι άπό άνθρώπους. Ε. Ε. Ε. συνεχής ήλιος και ένας ψίθυρος ή σιωπή ... Οι κουστωδίες.

Την μεταφορά των είς την αίδουσαν ή λαός παρακολούθει μέ πανηγυρικόν, άλλά και ψυχρόαιμον. Ύβριάνεις και μπόρα δεν μάλλον παρουσιάσεων άπό τό δνθρώπινον δικείον. Κάθε λεωφορείον τού Μακεδονικού Άστεος, οι διάδρομοι, ή περίβολος και ή πλατεία τού Δικαστηρίου, άλλά και ή αίδουσα

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

Η ΕΧΘΡΟΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ ΚΑΙ ΣΕΡΒΙΑΣ ΕΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΕ ΣΟΒΑΡΑΣ ΑΝΗΣΥΧΙΑΣ ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ Η ΕΙΡΗΝΗ ΤΗΣ ΒΑΛΚΑΝΙΚΗΣ

ΟΙ ΦΟΒΟΙ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 22. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ Γαλλικὸς τύπος ἀσχολεῖται καὶ πάλιν μὲ τὴν ἔντασιν τῶν Ἰταλοσερβικῶν σχέσεων καὶ ἐκφράζει μεγάλας ἀνησυχίας διὰ τὴν ἐπιδείνωσιν αὐτῶν καὶ διὰ τὴν συνέχισιν τῶν ἐχθρικῶν ἐκδηλώσεων ὑπὸ τοῦ τύπου καὶ τῆς κοινῆς γνώμης, τόσον ἐν Ρώμῃ ὅσον καὶ ἐν Βελιγραδίῳ.

Εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς καταστάσεως ταύτης ἀφιεροῖ κύριον ἄρθρον ὁ «Χρόνος», ὅστις ἐκφράζει φόβους, ὅτι ἡ μεταξὺ τοῦ τύπου τῶν δύο χωρῶν πολεμικὴ «κινδυνεύει νὰ καταστήσῃ δυσχερεστάτην τὴν Ἰταλοσερβικὴν συνδιαλλαγήν, ἥτις εἶνε ἡ μόνη βάσις τῆς Βαλκανικῆς εἰρήνης.»

«Ἡ Εὐρωπαϊκὴ διπλωματία—συνεχίζει ὁ ἀρθρογράφος—αἰσθάνεται μεγάλην δυσφορίαν ἐξ αἰτίας τῆς δημιουργίας ἀτμοσφαίρας πλήρους ὑπονοιῶν μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν, αἵτινες οὕτω παρεμποδίζουν τὴν τελευταίαν προσπάθειαν τῆς διπλωματίας, ἥτις συνίσταται εἰς τὴν ἵδρυσιν ἑνὸς στερεοῦ συγκροτήματος βασιζομένου ἐπὶ τῆς κοινότητος τῶν οἰκονομικῶν συμφερόντων τῶν Βαλκανικῶν Ἐθνῶν, συγκροτήματος ὅπερ θὰ ἀπετέλει τὴν ἀσφαλεστέραν ἐγγύησιν διὰ τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης τῶν Βαλκανίων».

Περαιτέρω ὁ ἀρθρογράφος τοῦ «Χρόνου» παρατηρεῖ, ὅτι ἡ προσπάθεια αὕτη τῆς εὐρωπαϊκῆς διπλωματίας ἤρχιζε νὰ ἐμπνέῃ ἐμπιστοσύνην μεταξὺ τῶν Βαλκανικῶν λαῶν. Οὕτω, λέγει, αἱ κυβερνήσεις Σόφιας καὶ Βελιγραδίου ἤρχισαν συνεννοήσεις διὰ τὸν διακανονισμὸν τῶν ἐκκρεμῶν ζητημάτων, ὡς, ἐπὶ παραδείγματι, αἱ ἐπιθέσεις τῶν κομιτατζήδων, δι' ἃς ἡ βουλγαρικὴ κυβέρνησις θεωρεῖται ἀνεύθυνος.

«Τὸ ἔργον ὅμως τοῦτο τῆς συνδιαλλαγῆς, ἐπιλέγει, ἀνακόπτει ἡ ἰταλοσερβικὴ ἔντασις, ἥτις θὰ ἐπηρεάσῃ μεγάλως τὰς σχέσεις τῶν Βαλκανικῶν Ἐθνῶν πρὸς ἄλληλα».

Η ΓΑΛΛΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΧΕΙ ΔΥΣΑΡΕΣΤΗΣΕΙ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑΝ

ΡΩΜΗ. 22. (Ἀσύρματος)— Ἡ «Ἐφημερὶς τῆς Ἰταλίας» ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ πρεσβέως τῆς Γαλλίας κ. Μπερνάρ, τονίζει ὅτι οὗτος ἐπέδειξε πολὺν νεμεσσύνην καὶ ἀγαθὴν θέλησιν, διαρκούσης τῆς διαμονῆς του εἰς Ρώμην διὰ τὸν ἱκανοποιητικὸν κανονισμὸν τῶν ἰταλογαλλικῶν σχέσεων. Αἱ προσπάθειαί του ὅμως κατεδείχθησαν ἀνωφελεῖς διότι ἡ γαλλικὴ πολιτικὴ ἀκολουθεῖ μίαν πολιτικὴν καθωρισμένην ἐκ τῶν προτέρων ὑπὸ πολιτικῶν, οἵτινες δὲν λαμβάνουν ὑπ' ὄψει των τὰς ἐπελθούσας μεταβολὰς καὶ τοὺς διεθνεῖς ὅρους τῆς γενικῆς καταστάσεως καὶ οἵτινες λησμονοῦν ὅτι ἡ Ἰταλία δὲν ἔχει ἱκανοποιηθῇ ἀκόμη ἀρκούντως ὑπὸ τῆς Γαλλίας διὰ τὰς θυσίας τὰς ὁποίας ὑπέστη, οὐχὶ μόνον διαρκούσης τῆς περιόδου τοῦ πολέμου, ἀλλὰ καὶ διαρκούσης τῆς περιόδου τῆς εἰρήνης.

ΔΙΑΨΕΥΔΟΝΤΑΙ ΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ ΠΕΡΙ ΔΙΑΛΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΥ

Η ΕΠΑΝΑΦΟΡΑ ΤΟΥ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

Τόσον ὑπὸ τοῦ κ. Ταλδάρη ὅσον καὶ ὑπὸ τοῦ κ. Καφαντάρη διεψεύσθησαν χθὲς κατηγορηματικῶς αἱ ἀναγραφεῖσαι ὑπὸ τοῦ πρωϊνοῦ μεταξικοῦ ὀργάνου πληροφορίαι καθ' ἃς ὁ ἀρχηγὸς οὗ Λαϊκοῦ κόμματος προέτεινεν εἰς τὸν κ. Καφαντάρην τὴν διάλυσιν τῆς Κυβερνήσεως συνασπισμοῦ καὶ τὸν σχηματισμὸν ἀμιγοῦς ὑπὸ τοῦ κόμματος τῶν Προοδευτικῶν Φιλελευθέρων Κυβερνήσεως, ἧν τὸ Λαϊκὸν κόμμα θὰ ἀνελάμβανε νὰ ὑποστηρίξῃ ἐν τῇ Βουλῇ ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς μεταβολῆς τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος καὶ τῆς καθιερώσεως τοῦ πλειοψηφικοῦ μὲ εὐρείαν περιφέρειαν.

Ἀντιθέτως πρὸς τὰς πληροφορίας τῆς πρωϊνῆς μεταξικῆς ἐφημερίδος εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωμεν ὅτι ὡρισμένα τῶν στελεχῶν τοῦ κόμματος τῶν Προοδευτικῶν Φιλελευθέρων, κεκηρυγμένα ὑπὲρ τοῦ πλειοψηφικοῦ συστήματος, εἰς συνομιλίας των μετὰ βουλευτῶν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος διεύρυνσαν τὴν προσωπικὴν γνώμην των ὅτι ἐὰν ἐπετυγχάνετο μία συνεννόησις τῶν δύο κομμάτων—χωρὶς νὰ καθορίζουν καὶ τὸν χαρακτῆρα αὐτῆς—θὰ ἐξησφαλίζετο ἡ ἐπαναφορὰ τοῦ πλειοψηφικοῦ συστήματος.

Σημειωτέον ὅτι αἱ συνομιλίαι αὗται, ἐντελῶς ἀνεπίσημοι, εἶχον λόγῳ τῆς φύσεώς των καθαρῶς ἀκαδημαϊκὸν χαρακτῆρα.

Η ΕΚΔΙΚΑΣΙΣ ΤΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΙΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥ κ. ΠΑΓΚΑΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ ΤΟΥ

ΔΕΝ ΘΑ ΕΠΕΛΘΗ ΟΥΔΕΜΙΑ ΕΠΙΒΡΑΔΥΝΣΙΣ

Κατὰ νυκτερινὴν κυβερνητικὴν ἀνακοίνωσιν, τὸ ζήτημα τῆς ἐκδικάσεως τῶν κατὰ τοῦ κ. Παγκάλου κατηγοριῶν δὲν πρόκειται νὰ ἀπασχολήσῃ πρὸς τὸ παρὸν τὴν Κυβέρνησιν. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Βουλήν, ἥτις εἶνε καὶ ἡ μόνη ἐν προκειμένῳ ἁρμοδία συμφώνως πρὸς τὸ σχετικὸν ψήφισμα, αὕτη θὰ ἀναμείνῃ τὴν ὑποβολὴν τῆς εἰσηγητικῆς ἐκθέσεως τῆς ἁρμοδίας ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς, ἵνα ἐπὶ τῇ βάσει ταύτης καθορίσῃ τὰ τῆς παραπομπῆς τοῦ τέως δικτάτορος καὶ τῶν συνεργατῶν του. Ἂν ἡ ἔκθεσις ὑποβληθῇ τῶρα, πρὸ τῆς διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν της, ἡ Βουλὴ δύναται τότε νὰ ἀποφασίσῃ ἀμέσως περὶ τῶν παραπεμπτέων, ὁρίζουσα συγχρόνως καὶ τὴν ἐκ τῶν μελῶν της ἐπιτροπήν, ἥτις θὰ συντάξῃ τὸ παραπεμπτήριον βούλευμα διὰ τοὺς κριθησομένους ὡς συνεργοὺς τοῦ τέως δικτάτορος. Κατὰ συνέπειαν, οὐδεμία πρόκειται νὰ προέλθῃ ἐπιβραδύνσεις εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως Παγκάλου ἐκ τῆς προσεχοῦς διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, δεδομένου ἄλλως τε ὅτι ἡ ἀνακριτικὴ ἐπιτροπὴ θὰ συνεχίσῃ ὁπωσδήποτε τὸ ἔργον της.

Κατὰ τὴν αὐτὴν ἀνακοίνωσιν, ἡ Κυβέρνησις θὰ ἐπελαμβάνετο τῆς ἐξετάσεως τοῦ ζητήματος μόνον εἰς περίπτωσιν ἀνυπερβλήτων δυσχερειῶν ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ σχετικοῦ ψηφίσματος τοῦ ἀφορῶντος εἰς τὴν δίκην τοῦ κ. Παγκάλου.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑΙ ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ

Διορίζονται ὑπογραμματεῖς Στρατοδικείου οἱ Ι. Βασταρδάνης καὶ Π. Δογάνης, προάγονται δὲ εἰς ὑπογραμματεῖς οἱ γραφεῖς α' τάξεως κ.κ. Ι. Κοκορέτσας, Π. Γεωργόπουλος, Α. Πολυμερόπουλος καὶ Χ. Πολυχρονίδης.

Προβιβάζονται εἰς ἀνθυπολοχαγοὺς καὶ τίθενται εἰς αὐτεπάγγελτον ἀποστρατείαν οἱ ἀ-νάπτυροι ὑπαξιωματικοὶ Ι. Δημόπουλος ἢ Τζίτζικας καὶ Εὐάγγελος Ἀθανασίου.

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΑ ΤΑΓΜΑΤΑ

Ὑπογράφη διάταγμα διὰ τοῦ ὁποίου καταργεῖται τὸ 23ον σύνταγμα πεζικοῦ καὶ ἀντ' αὐτοῦ ὁρίζονται δύο ἀνεξάρτητα τάγματα, τὸ μὲν ἐν ἐν Χίῳ, τὸ δὲ ἄλλο ἐν Σάμῳ, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Τάγμα Χίου» καὶ «Τάγμα Σάμου». Οἱ ἀ-νήκοντες εἰς τὸ 23ον στρατολογικὸν διαμέρισμα θὰ ὑπάγωνται ἐφεξῆς οἱ μὲν τοῦ νομοῦ Χίου εἰς τὸ τάγμα Χίου, οἱ δὲ τοῦ νομοῦ Σάμου εἰς τὸ τάγμα Σάμου.

ΠΡΟΣΘΑΛΑΣΣΩΣΙΣ ΥΔΡΟΠΛΑΝΟΥ

Κατὰ τὰς χθεσινὰς ἀσκήσεις ἐν ἐκ τῶν ὑδροπλάνων τῆς βάσεως Φαλήρου ἠναγκάσθη νὰ προσθαλασσωθῇ μεταξὺ Αἰγίνης καὶ Μεθάνων, ἕνεκα διαρροῆς τοῦ ψυγείου του. Ἀπεστάλη εἰς Ναύσταθμον ρυμουλκὸν πρὸς ρυμούλκησίν του.

ΑΠΟΤΕΦΡΩΣΙΣ ΦΟΡΤΗΓΙΔΟΣ

Εἰς τὸν Πειραϊκὸν προλιμένα ἀπετεφρώθη χθὲς τὴν πρωΐαν μία φορτηγὶς μὲ 250 σάκκους Ἰνδικῶν καρύων. Τὸ καταστραφὲν φορτίον ἦτο ἀξίας 300.000 δαχ. περίπου, ἡ δὲ ἀξία τῆς φορτηγίδος 100.000. Ἡ προέλευσις τοῦ πυρὸς δὲν ἐξηκριβώθη.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΤΑ ΑΠΑΣΧΟΛΟΥΝΤΑ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Η ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ - Η ΔΙΑΚΟΠΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΑΥΡΙΟΝ ΠΙΘΑΝΩΣ ΣΥΝΕΡΧΕΤΑΙ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Κατέπιν ἐπελθούσης συμφωνίας μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ ἀντιπολιτεύσεως, ἡ ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ συζήτησις ἐν τῇ Βουλῇ, συνεχιζομένη σήμερον καὶ αὔριον, θὰ τερματισθῇ μέχρι τῶν πρωϊνῶν ὡρῶν τῆς Πέμπτης πρὸς τὴν Παρασκευήν.

Κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν θὰ ἐμιλήσῃ ὁ ἡγέτης τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος κ. Τσαλδάρης

Κατὰ τὰς πληροφορίας μας, ὁ κ. Τσαλδάρης θ' ἀντικρούσῃ ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ κυρίως ἐπιπέδου τὰς ἀναληφθείσας ὑπὸ τοῦ κ. Καφαντάρη ὑποχρεώσεις ἐν Γενεύῃ. Ἀκριβῶς δὲ διότι αἱ ὑπὸ τοῦ δευτέρου παρασχεθεῖσαι πρὸς τὴν Βουλὴν σχετικαὶ πληροφορίαι ὑπῆρξαν ὑπὲρ τὸ δέον ἰσχναί εἰς τὸ οἰκονομικὸν των μέρος, ὁ κ. Τσαλδάρης θὰ συσχετίσῃ τὸ περιεχόμενον τῶν ἀναληφθεισῶν ἐν Γενεύῃ ὑποχρεώσεων πρὸς τὴν ἐξουσιοδότησιν τὴν ὁποίαν ἀναχωρῶν ἐντεῦθεν κατὰ τὸν παρελθόντα Αὔγουστον εἶχε λάβει παρὰ τοῦ νομοθετικοῦ Σώματος ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τὴν διαπραγμάτευσιν τῶν δανείων.

Προβλέπεται, ὅτι μετὰ δευτερολογίαν τοῦ κ. Καφαντάρη, ἡ ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ συζήτησις θὰ κλείσῃ μὲ ψηφοφορίαν εἰς τὴν ὁποίαν θὰ δοθῇ πολιτικὴ σημασία, ἐγκρίσεως τοῦ οἰκονομικοῦ προγράμματος τῆς Κυβερνήσεως.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Κατὰ νυκτερινὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, δὲν ἔχει ληφθῇ ἀπόφασις περὶ συγκλήσεως τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δι' αὔριον Πέμπτην.

Ἡ σύγκλησις τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐξητήθη ὑπὸ τοῦ κ. Μεταξᾶ, προκειμένου οὗτος νὰ εἰσηγηθῇ περὶ τοῦ προκηρυχθησομένου διεθνοῦς διαγωνισμοῦ διὰ τὴν ἀνάληψιν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων ὁδοποιΐας. Ἡ εἰσήγησις τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας θὰ περιορισθῇ, κατὰ δήλωσίν του, εἰς τὸν καθορισμὸν τῶν ἑταιρειῶν ἐκείνων αἵτινες κρίνονται ὅτι παρέχουν ἀρκετὰ ἐχέγγυα, τόσον ἀπὸ ἀπόψεως οἰκονομικῆς ἀντοχῆς ὅσον καὶ ἀπὸ ἀπόψεως τεχνικῆς ἱκανότητος, διὰ τὴν συμμετοχήν των εἰς τὸν τελικὸν διαγωνισμὸν πρὸς ἀνάληψιν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων τούτων.

Κατὰ τὸ αὐτὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον, πρόκειται ν' ἀποφασισθῇ ὁριστικῶς καὶ τὸ ζήτημα τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, μετὰ τὴν εἰς Γενεύην ἀναχώρησιν τοῦ κ. Καφαντάρη, ὁρισθεῖσαν ὡς γνωστὸν διὰ τὸ Σάββατον.

Κρατεῖ σχετικῶς ἡ γνώμη ὅτι αἱ ἐργασίαι τοῦ Σώματος δύνανται νὰ συνεχισθοῦν, καὶ ἀπουσιάζοντες τοῦ ἡγέτου τῶν Προοδευτικῶν Φιλελευθέρων, πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως καταστῇ δυνατὴ ἡ ψήφισις διαφόρων ἐπειγόντων νομοσχεδίων. Μεταξὺ τούτων, προέχουν τὰ ἐκπαιδευτικά, ὡς καὶ διάφορα παγκαλικὰ διατάγματα τῶν ὁποίων ἀπαιτεῖται ἡ ἔγκρισις ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Εἰς περίπτωσιν ἐπικρατήσεως τῆς γνώμης ταύτης, αἱ συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς δὲν θὰ παραταθοῦν πέραν τοῦ τέλους τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος.

ΤΑ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΥ

Ὁ κ. Μεταξᾶς, εἰς νυκτερινὴν συνομιλίαν του, ἐδήλωσεν ὅτι τὰ κατὰ τοῦ κομμουνιστικοῦ κινδύνου νομοσχέδια θὰ ὑποβληθοῦν εἰς τὴν Βουλὴν πρὸ τῆς διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν της, μετὰ προηγουμένην ἐξέτασιν των ὑπὸ τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Θεωρεῖται ἐν τούτοις ἐντελῶς ἀπίθανος ἡ περίπτωσις αὕτη, δεδομένου ὅτι κατὰ τὴν κρατοῦσαν μεταξὺ τῆς πλειονότητος τῶν μελῶν τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου γνώμην εἶναι ἀρκετή, πρὸς τὸ παρόν, ἡ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κειμένων νόμων, αὐστηρῶς ἐφαρμοζομένων, ἀντιμετώπισις τῶν κομμουνιστικῶν ἐνεργειῶν.

Σχετικὴ πρὸς τὰς ἐνεργείας ταύτας καὶ, γενικώτερον, πρὸς τὰ ληπτέα μέτρα τάξεως κατὰ τὰ προαγγελλόμενα προσφυγικὰ καὶ κονδυλικὰ συλλαλητήρια ἦτο καὶ ἡ χθεσινὴ συνεργασία τοῦ κ. Ζαΐμη μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Χωροφυλακῆς κ. Πέτσα, ἐν τῇ Βουλῇ.

ΤΟ ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟΝ ΚΑΤΕΔΙΚΑΣΕΝ ΕΙΣ ΘΑΝΑΤΟΝ ΤΟΥΣ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΥΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΥΝΑΜΙΤΙΣΤΙΚΗΝ ΑΠΟΠΕΙΡΑΝ ΤΗΣ Θ)ΝΙΚΗΣ

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ. 22. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας) — Συνεχιζομένης τῆς δίκης τῶν κομιτατζήδων, ὁ μάρτυς ὑπομοίραρχος κ. Γράνης, ὁ συλλαβὼν τὸν Κούλελην, καταθέτει ὅτι ὁ Κούλελης μεταφερόμενος εἰς Θεσ)νίκην ὡμολόγησεν, ὅτι ἐπρόκειτο ν' ἀνατινάξουν τὰ σερβικὰ κτίρια καὶ τὴν ἔκθεσιν. Προσέθηκεν ὅτι ἔφερε τὰ παιδιὰ τον ἵνα ἐξαπατήσῃ τὰς ἀρχάς. Ὁ συνταγματάρχης κ. Τζώτζος καλούμενος καὶ πάλιν καταθέτει, ὅτι ὁ Ναὸν ἀπετάχθη ὑπὸ τοῦ Πρωτογέρωφ νὰ ἔλθῃ ἐνταῦθα μὲ τὴν δήλωσιν ὅτι αἱ βόμβαι θὰ τοῦ ἐστέλλοντο. Ὁ πρόεδρος ἀνακοινοῖ ἐπιστολὴν τοῦ Κούλελη γνωρίζοντος ὅτι τὴν ὑπόθεσιν κατέδωκεν ὁ Γκιαλάρωφ. Ὁ κ. Τζώτζος ὅμως βεβαιοῖ ὅτι τὸ πρόσωπον τοῦτο εἶνε ἀνύπαρκτον.

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΚΟΥΛΕΛΗ

Καλεῖται εἶτα καὶ ἀπολογεῖται ὁ κατηγορούμενος Κούλελης. Οὗτος λέγει τὰ ἑξῆς:

Τὴν 3ην Σεπτεμβρίου συνήντησα εἰς τὸ Ποτάμι τὸν Βασίλιεφ, ὅστις μοῦ ἔδωκε δύο βαλίτσες μὲ βόμβας, τρία περίστροφα καὶ 571 φυσίγγια μὲ τὴν ἐντολὴν νὰ τὰ μεταφέρω εἰς Θεσσαλονίκην καὶ νὰ τὰ παραδώσω εἰς πρόσωπον ὅπερ θὰ μοὶ ἔδιδεν 20.000 δραχμάς. Ὁ ἴδιος μοῦ ἔδωσε δύο χιλιάδας. Ὁ παραλήπτης δὲν μοῦ ἀνεκοινώθη διότι τὸ κομιτᾶτον δὲν εἶχεν ὁρίσει ἀκόμη τὸν ἀρχηγόν. Τὴν 19ην Σεπτεμβρίου συμφώνως μὲ τὰς ὁδηγίας τοῦ Βασίλιεφ ἐλθὼν εἰς Θεσσαλονίκην συνήντησα εἰς τὸ «Πανελλήνιον» τὸν Γιαγκαλάρωφ καὶ τὸν Πάντερ, οἵτινες μὲ ὠδήγησαν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῶν «Παρισίων» ὅπου ὁ Νάνωφ μοῦ ἐζήτησε νὰ τοῦ φέρω τὰ πράγματα τὴν Δευτέραν τὸ βράδυ. Τὴν 22 Σεπτεμβρίου ἀναχωρῶν εἰς Σιδηρόκαστρον συνήντησα τὸν Πάντερ, ὁ ὁποῖος μοῦ εἶπεν ὅτι «ἡ δουλειὰ ἐπροδόθη».

Ἐρωτηθεὶς διατί δὲν ἀτεκάλυψε τὴν συμφωνίαν ἀρνεῖται ν' ἀπαντήσῃ. Ὁμολογεῖ ὅμως ὅτι ὁ Νάνωφ καὶ ὁ Πάντερ ἐξετέλουν διαταγὰς τοῦ Κομιτάτου.

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΝΑΝΩΦ

Ὁ Νάνωφ ἀπολογούμενος ἀρνεῖται ὅτι ἦλθεν εἰς Θεσ)νίκην μὲ εἰδικὴν ἀποστολήν. Ὡς ὑπάλληλος, λέγει, τῆς βουλγαρικῆς τελωνειακῆς ἀστυνομίας δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἀναμιγνύεται εἰς ὑποθέσεις δυναμένας νὰ ἔχουν ὀλέθριον ἀποτέλεσμα διὰ τὸ ἔθνος του. Ἐγνώρισε τὸν Κούλελην εἰς τὴν μεθόριον. Μετὰ τοῦ Πάντερ, λέγει, συνηντήθην τυχαίως εἰς Φιλιππούπολιν καὶ συνεταξείδευσεν εἰς Θεσσαλονίκην. Ὁμολογεῖ ὅτι ἔλαβε ἐκ Σόφιας 200 δολλάρια πρὸ ἡμερῶν, τονίζων ὅτι ὁ Κούλελης ἀνέμιξεν αὐτὸν εἰς τὴν ὑπόθεσιν ἔχων ἀφορμὰς προσωπικὰς ἐναντίον του.

Ὁ κ. εἰσαγγελεὺς ἀγορεύων λέγει ὅτι εἶνε ἀναμφισβήτητος ἡ ἐνοχὴ τῶν κατηγορουμένων καὶ ὑποστηρίζει, ὅτι πρόκειται περὶ συνθέτου ἀδικήματος.

Ὥρα 10 μ.μ. οἱ ἔνορκοι ἀποσύρονται εἰς σύσκεψιν.

Ἡ ἀπόφασις θὰ ἐκδοθῇ μετὰ τὸ μεσονύκτιον.

Τὴν 2αν πρωϊνὴν τὸ Δικαστήριον ἐξέδωκε τὴν ἀπόφασίν του δι' ἧς οἱ κατηγορούμενοι ἐκηρύχθησαν ἀμφότεροι ἔνοχοι κατὰ τὸ κατηγορητήριον. Τὸ δικαστήριον ἐπέβαλε τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου εἰς ἀμφοτέρους.

Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΑΝΑΜΕΝΕΤΑΙ ΑΥΡΙΟΝ

Η ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΩΝ

Αἱ χθεσιναὶ ἐντεῦθεν πληροφορίαι εἶνε ἀντιφατικαὶ ὅσον ἀφορᾷ τὸν χρόνον τῆς ἀφίξεως τοῦ κ. Βενιζέλου. Κατά τινας, ὁ κ. Βενιζέλος θὰ ἀναχωρήσῃ ἐκ Χανίων σήμερον τὸ ἀπόγευμα, θὰ εὑρίσκεται δὲ ἐνταῦθα αὔριον π.μ. Κατ' ἄλλους, θὰ ἀφιχθῇ εἰς Ἀθήνας σήμερον τὸ πρωΐ. Πιθανώτερα εἶνε ὅμως ἡ πρώτη πληροφορία.

Κατὰ πληροφορίας παρεχομένας ἀπὸ μέρους φίλων του, ὁ κ. Βενιζέλος εἰδοποίησεν ὅτι δὲν εὐνοεῖ τὴν ὀργάνωσιν οἱασδήποτε ὑποδοχῆς κατὰ τὴν ἀφιξίν του, πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον θὰ ἀποβιβασθῇ εἰς ἐρημόν τι σημεῖον τῆς ἀκτῆς τοῦ Σαρωνικοῦ, τὸ ὁποῖον κρατεῖ μυστικόν.

Κατ' ἄλλας πληροφορίας, ἐκ κυβερνητικῆς πηγῆς, συζητεῖται ἡ ἄποψις περὶ ἀπαγορεύσεως οἱουδήποτε συλλαλητηρίου, διὰ τὸν φόβον ἐνδεχομένης ἐκμεταλλεύσεως τοιούτου, ὀργανουμένου ὑπὲρ τοῦ κ. Βενιζέλου, ἀπὸ μέρους τῶν κονδυλικῶν πρακτόρων. Σχετικὴ συνομιλία ἐγένετο, καθ' ἃ ἐγνώσθη, κατὰ τὴν χθεσινὴν ἐν τῇ Βουλῇ συνεργασίαν τοῦ κ. Ζαΐμη μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Χωροφυλακῆς κ. Πέτσα.

Η ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΚΑΤΑΧΡΑΣΤΟΥ ΣΟΥΛΟΥ

Ἐνώπιον τοῦ 5μελοῦς Ἐφετείου ἐγένετο χθὲς ἡ ἀναθεώρησις τῆς ὑποθέσεως τοῦ καταχραστοῦ λοχαγοῦ Κ. Σούλου, ὁ ὁποῖος κατεδικάσθη ὑπὸ τοῦ Στρατοδικείου εἰς ἰσόβια δεσμὰ διὰ καταχρήσεις στρατιωτικῶν εἰδῶν. Τὸ δικαστήριον ἠλάττωσε τὴν ποινήν του εἰς 10ετῆ εἱρκτήν.

ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΒΙΑΙΑΣ ΑΠΑΓΩΓΗΣ

Ὁ Ἀντ. Κόνταρος, πρώην ἀστυφύλαξ εἰσελθὼν διαίως εἰς τὴν παρὰ τὸ Χαλάνδρι οἰκίαν τοῦ Δ. Δημοπούλου ἀπεπειράθη νὰ ἀπαγάγῃ διαίως τὴν ὑπηρέτριαν Ἀλίκην Παπαδοπούλου κακοποιήσας συγχρόνως ταύτην. Ὁ δράστης συνελήφθη.

ΣΥΜΠΛΟΚΗ ΑΔΕΛΦΩΝ

Συνελήφθη ἡ Μαρία σύζυγος Ἠλία Μώρου 40ούτις, διότι φιλονεικήσασα δι' οἰκογενειακοὺς λόγους μὲ τὴν 27ετίδα ἀδελφήν της Οὐρανίαν Λεβεντάκη, ἐτραυμάτισε ταύτην διὰ λίθου εἰς τὴν κεφαλήν.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ Η ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ

ΣΗΜΕΡΟΝ Η ΣΥΓΚΛΗΤΟΣ ΘΑ ΛΑΒΗ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Ἡ φοιτητικὴ ἀπεργία συνεχίζεται, τῶν φοιτητῶν ἐπιμενόντων εἰς αὐτὴν μέχρι τῆς μειώσεως τῶν διδάκτρων.

Χθὲς περὶ τὴν 12.30' συνῆλθεν ἐκ νέου ἡ Σύγκλητος τοῦ Πανεπιστημίου καὶ συνέχισε τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῶν φοιτητικῶν ζητημάτων.

Ἡ συνεδρίασις τῆς Συγκλήτου παρετάθη μέχρι τῆς 2.30' μ.μ. Μετὰ ταύτην ὁ Πρύτανις κ. Ἀλιδιζᾶτος ἀνεκοίνωσεν ὅτι ἡ συνεδρίασις θὰ συνεχισθῇ σήμερον τὴν μεσημβρίαν, ὁπότε θὰ ληφθοῦν ὁριστικαὶ ἀποφάσεις ἐπὶ ὅλων τῶν Πανεπιστημιακῶν ζητημάτων.

Ἐξ ἄλλου ἡ ὁμοσπονδία τῶν Ἑλλήνων φοιτητῶν ἐξέδωκε χθὲς τὸ κατωτέρω ἀνακοινωθέν:

*«Ἡ Ὁμοσπονδία τῶν Ἑλλήνων φοιτητῶν εἶχε καλέσει διὰ σήμερον συγκέντρωσιν διὰ νὰ ἀνακοινώσῃ τὰς μέχρι σήμερον ἐνεργείας της. Ἡ Ὁμοσπονδία κατώρθωσε νὰ κρατήσῃ μέχρι σήμερον τὸν ἀγῶνα τῶν φοιτητῶν εἰς ὑψηλὸν ἐπίπεδον, μακρὰν πάσης ἐκμεταλλεύσεως κομμουνιστικῆς, ἀναρχικῆς, καὶ γενικῶς ξένης πρὸς τοὺς φοιτητάς. Ἐπειδὴ ὅμως ἔχει σαφεῖς πληροφορίας ὅτι κατὰ τὴν συγκληθεῖσαν σήμερον συγκέντρωσιν ὡρισμένα στοιχεῖα κομμουνιστικὰ καὶ ἄλλα ἀναρχικὰ ἔχουν λάβει ρητὰς διαταγὰς νὰ δημιουργήσουν θόρυβον καὶ ταραχὰς καὶ νὰ ἐξωθήσουν τοὺς φοιτητὰς εἰς συλλαλητήρια καὶ ἐκνόμους ἐνεργείας. Ἐπειδὴ ἡ Ὁμοσπονδία δὲν εἶνε καθόλου διατεθειμένη νὰ ἀναμείνῃ τοὺς Ἀκαδημαϊκοὺς πολίτας μὲ στοιχεῖα ξένα πρὸς τὴν φοιτητικὴν ἰδιότητα, μὲ στοιχεῖα τῆς κατωτέρας ὑποστάθμης. Καὶ συγκεκριμένως ἐπειδὴ ὁ πρόεδρος τῆς κομμουνιστικῆς συγκεντρώσεως τοῦ «Ἀπόλλωνος» ἐδήλωσεν ὅτι ἄλλοι συνάδελφοί του θὰ δημιουργήσουν μεγάλας ταραχὰς διὰ τὴν ἀποφασισθεῖσαν ἀπαγόρευσιν τῆς εἰσόδου τῶν ἀποβληθέντων κομμουνιστῶν. Καὶ ἐπειδὴ σκοπὸς τῆς σημερινῆς συγκεντρώσεως ἦτο νὰ ἐπιδώσῃ δι' ἡσύχου συλλαλητηρίου ψήφισ